

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 11, czerwiec 2016 09:00

Monika Małowiecka

Odslony: 4236

Jak wspomniano w poprzedniej części cyklu artykułów dot. profesjonalnej obsługi rady powiatu ([TUTAJ](#)), art. 13 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym wprowadza zasadę podejmowania uchwał zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady w głosowaniu jawnym, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. Próżno poszukiwać w polskim prawodawstwie definicji legalnej „zwykłej większości głosów”, co w przeszłości bywało (a czasem jeszcze bywa) źródłem wielu problemów.

Czym jest większość zwykła?

Definicji większości zwykłej nie znajdziemy w żadnym akcie prawnym. Powszechnie przyjęte rozumienie jest wynikiem długotrwałej praktyki oraz orzecznictwa. A zatem ze zwykłą większością głosów mamy do czynienia wtedy, gdy za projektem uchwały głosuje większa liczba radnych niż przeciw projektowi, a radnych wstrzymujących nie bierze się pod uwagę. Przy zachowaniu wymogu kworum, nie wpływa na ważność uchwały fakt, że oddano na nią bardzo niewiele głosów (np. jeden), jeśli tylko liczba głosów przeciw była mniejsza – może się przecież zdarzyć, że nie będzie żadnego głosu przeciwnego, a reszta radnych wstrzyma się od głosu. Taką uchwałę należy uznać za ważnie podjętą.

W tym miejscu warto wskazać, że *gdy przedmiotem głosowania jest wybór jednego spośród kilku rozwiązań, wówczas przez zwykłą większość należy rozumieć taką liczbę głosów optujących za jednym z nich, która jest większa od liczby głosów przypadających osobno na każdą jego alternatywę* (wyrok NSA w Krakowie z dnia 20 grudnia 1994 roku, sygn. akt: SA/Kr 2423/94). Stanie się tak np. w przypadku wyboru radnych do komisji – do składu wejdą ci, którzy uzyskają największą liczbę głosów.

Równa liczba głosów

Cóż zrobić, gdy liczba głosów „za” i „przeciw” jest jednakowa? Czy taką uchwałę należy uznać za podjętą, czy też nie? Jak traktować zapisy statutu odmiennie od zapisów ustawy?

Odpowiedź wydaje się być jednoznaczna – przy wyniku „remisowym” należy uznać, że uchwała nie została podjęta, a głosowanie można powtórzyć. Szczegółowy tryb postępowania w takich sprawach winien regulować statut, dopuszczając np. tylko jeszcze jedno głosowanie w tej sprawie na danej sesji, poprzedzone dyskusją. Gdyby i ono nie przyniosło rozstrzygnięcia, można do tej sprawy powrócić na sesji następnej, o ile projekt przejdzie wymaganą procedurę i zostanie umieszczony w porządku obrad (Komentarz do art. 13 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym)

Ustawodawca w art. 13 ust. 1 mówi wprost, że co do zasady do podjęcia uchwały konieczne jest osiągnięcie zwykłej większości głosów. Tylko taki wynik głosowania skutkuje prawnie wiążącym podjęciem rozstrzygnięcia przez radę powiatu. W praktyce spotykano się (i niestety nadal się spotyka) regulacje statutowe mające na celu, by w razie równej ilości głosów „za” i „przeciw” w głosowaniu, przyznać przewodniczącemu rady głos decydujący. I choć można spotkać orzeczenia sądów administracyjnych odmiennej treści, to należy wskazać wyraźnie, że taki zapis w statucie nie jest wiążący.

Podsumowując, jak jasno i klarownie wskazał Wojewoda Opolski w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 8 lutego 2012 roku, w *art. 13 ust. 1 u.s.p. przyjęto zasadę zwykłej większości głosów oznaczającą, że dla podjęcia uchwały konieczne jest oddanie większej liczby głosów "za" niż głosów "przeciw". W razie arytmetycznej równości głosów pozytywnych i negatywnych należy przyjąć, że uchwała nie została*

Profesjonalna obsługa rady (6). Podejmowanie uchwał (III)

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 11, czerwiec 2016 09:00

Monika Małowiecka

Odsłony: 4236

podjęta.